1964 6 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు 229

రీ: లిల్లీ ఇసాబెల్ థామస్

వర్సెస్

అజ్ఞాతవాసి

(బి.పి.సిన్హా, సి.జె., కె.సుబ్బారావు, రఘుబర్ దయాళ్,

ఎన్.రాజగోపాలన్ అయ్యంగార్ మరియు జె.ఆర్.ముధోల్కర్, జె.జె.)

సుప్రీం కోర్టు రూల్స్ - "పనిచేసే హక్కు" రైట్ టు యాక్ట్ కలసి ఉంటే - - రూల్ మేకింగ్ పవర్ - - పార్లమెంటు శాసనాధికారానికి విరుద్ధంగా ఉంటే - సుప్రీం కోర్టు రూల్స్, 1950 (1962 లో సవరించిన విధంగా), ఆర్డర్ IV. రూల్స్ 16, 17-చెల్లుబాటు - భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 145 - న్యాయవాదుల చట్టం, 1961 (25 ఆఫ్ 1961) సెక్షన్లు 52, 58(3).

పిటిషనర్ భారతీయ బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టం కింద మద్రాసు హైకోర్టులో నమోదు చేయబడ్డారు, తరువాత సుప్రీంకోర్టు నిబంధనల ప్రకారం ఈ కోర్టు జాబితాలో చేర్చబడ్డారు. న్యాయవాదుల చట్టంలోని సెక్షన్ 58(3) ప్రకారం పిటిషనర్ కు ఈ కోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కు ఉందని, ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కులో వాదించే హక్కు మాత్రమే కాకుండా వ్యవహరించే హక్కు కూడా ఉందని ఈ పిటిషన్ లో వాదించారు. సుప్రీం కోర్టు రూల్స్ లోని ఆర్డర్ IV రూల్స్ 16& 17 చెల్లవని; మరియు అది కళ కింద తయారు చేయబడిన నియమం ద్వారా. 145 (1)(ఎ) ఈ కోర్టు ఒక వ్యక్తికి ప్రాక్టీస్ చేయడానికి లేదా ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కుకు సంబంధించిన అర్హతలను విధించజాలదు, ఈ విషయాలు పూర్తిగా ఎంట్రీ 77 పరిధిలో ఉన్నాయి మరియు అందువల్ల పార్లమెంటరీ చట్టం కోసం మాత్రమే.

(1) "ఆచరించే హక్కు" అనే పదం దాని సాధారణ అర్థంలో వాదించే హక్కును మాత్రమే కాదు, వ్యవహరించే హక్కును కూడా కలిగి ఉంటుంది మరియు చర్య తీసుకునే హక్కును పరిమితం చేస్తూ సుప్రీంకోర్టు ఎటువంటి నిబంధనలు రూపొందించకపోతే, పిటిషనర్కు వాదించే హక్కు మరియు చర్య తీసుకునే హక్కు రెండూ ఉండేవి.

అశ్వనీ కుమార్ ఘోష్ వర్సెస్ అరబిందా బోస్, [1953] ఎస్.సి.ఆర్. 1, సూచించబడింది.

2. న్యాయవాదుల చట్టంలోని సెక్షన్ 58(3) ప్రకారం బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టం కింద నమోదైన న్యాయవాదులకు సుప్రీంకోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కు ఈ కోర్టు చేసిన నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది. న్యాయవాదుల చట్టంలోని సెక్షన్ 52 ప్రత్యేకంగా ఆర్టికల్ 145 కింద నిబంధనలు రూపొందించే ఈ కోర్టు అధికారాలను కాపాడుతుంది. పొదుపు దృష్ట్యా, సెక్షన్ 52 పునరావృతమైతే, ఒక నిర్దిష్ట తరగతి న్యాయవాదులకు పనిచేసే హక్కును పరిమితం చేసే నియమం పార్లమెంటు చేసిన చట్టానికి విరుద్ధంగా ఉంటుంది.

(iii) ఆర్టికల్ 145(1)(ఎ) యొక్క వ్యక్తీకరణ నిబంధనల ప్రకారం, ఆర్డర్ IV యొక్క 16 & 17 నియమాలు చెల్లుబాటు అవుతాయి మరియు ఈ కోర్టు యొక్క నియమనిర్మాణ అధికారాలకు లోబడి ఉంటాయి. ఈ కోర్టు తన నియమాల ద్వారా వ్యక్తులకు తన ముందు ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అర్హతలను నిర్దేశించే నిబంధనను రూపొందించవచ్చు మరియు పార్లమెంటు కూడా అదే విధంగా చేయవచ్చు. 'పార్లమెంటు శాసనాధికారానికి, ఈ కోర్టు నియమనిర్మాణ అధికారానికి మధ్య సంఘర్షణ ప్రసక్తే లేదు. ఎందుకంటే, ఆర్టికల్ 145లోని ప్రారంభ మాటల కారణంగా, ఈ

న్యాయస్థానం చేసే ఏ నియమమైనా ఆచరణ హక్కు అనే అంశంపై పార్లమెంటు చేసిన చట్టాలకు లోబడి మాత్రమే పనిచేస్తుంది.

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 145(1)(ఎ)ను సక్రమంగా అమలు చేయాలని, సుప్రీంకోర్టు రూల్స్ లోని ఆర్డర్ 4లోని రూల్ 16 చెల్లదని ప్రకటించాలని కోరుతూ 1961 న్యాయవాదుల చట్టం కింద ఓ న్యాయవాది దాఖలు చేసిన ఈ పిటిషన్ లో లేవనెత్తిన ప్రధాన అంశం. ఈ కోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అర్హత ఉంది.

పిటిషనర్ 1955 నవంబర్ 15న ఇండియన్ బార్ కౌన్సిల్స్ యాక్ట్ 1926 కింద మద్రాస్ హైకోర్టులో నమోదు కాగా, 1960 అక్టోబర్ 29న సుప్రీంకోర్టు రూల్స్ లోని ఆర్డర్ 4 ప్రకారం అప్పటి నిబంధనల ప్రకారం ఈ కోర్టు జాబితాలో చేరారు. ఈ న్యాయస్థానంలో ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అర్హత కలిగిన న్యాయవాదిగా, ఆమె కేవలం వాదించడమే కాకుండా పనిచేయడానికి కూడా హక్కు కలిగి ఉందని, అందువల్ల ఆమెను పనిచేయడానికి అనుమతించే ముందు అర్హతలను నిర్దేశించే ఈ కోర్టు నిబంధనలు చెల్లవని ఆమె పేర్కొంది. అందువల్ల 1962లో సవరించిన సుప్రీంకోర్టు రూల్స్ లోని ఆర్డర్ 4లోని రూల్ 16(1)ను ఈ కోర్టుకు అత్యంత విరుద్ధంగా ప్రకటించాలని, ఇప్పుడు విధించిన నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఈ న్యాయస్థానంలో న్యాయవాదిగా ప్రాక్టీస్ చేయడానికి తనకు అర్హత ఉందని ప్రకటించాలని ఆమె తన పిటిషన్ లో కోరారు.

రూల్ 16 చెల్లుబాటును సవాలు చేస్తుంది:

"16. ఏ న్యాయవాది కూడా రికార్డులో న్యాయవాదిగా నమోదు కావడానికి అర్హులు కారు-

(1) కోర్టు ఆమోదించిన అడ్వొకేట్ ఆన్ రికార్డ్ తో ఒక సంవత్సరం పాటు శిక్షణ పొంది, ఆ తర్వాత రికార్డుపై న్యాయవాదులుగా నమోదు చేసుకోవడానికి దరఖాస్తు చేసుకునే న్యాయవాదులకు కోర్టు నిర్వహించే పరీక్షల్లో ఉత్తీర్ణత సాధించి, వివరాలను ఎప్పటికప్పుడు భారత గెజిట్ లో తెలియజేయాలి; ఏదేమైనా, అటువంటి శిక్షణ మరియు పరీక్ష నుండి ఒక న్యాయవాదికి మినహాయింపు ఇవ్వబడుతుంది;

(2) కోర్టు హౌస్ కు 10 మైళ్ల పరిధిలో ఢిల్లీలో ఒక కార్యాలయం ఉంది మరియు అతను రిజిస్టర్డ్ క్లర్క్ గా అడ్వొకేట్ ఆన్ రికార్డ్ గా నమోదు చేయబడిన ఒక నెలలోపు ఉద్యోగం చేస్తానని హామీ ఇస్తాడు; మరియు (3) రూ. 25" రిజిస్ట్రేషన్ రుసుమును చెల్లిస్తుంది.

న్యాయవాదుల చట్టంలోని సెక్షన్ 20 ప్రకారం తయారు చేసిన న్యాయవాదుల ఉమ్మడి జాబితాలో పేరు ఉన్న ప్రతి న్యాయవాది వాదించడానికి అర్హత కలిగి ఉన్నప్పటికీ, "రికార్డులో న్యాయవాదులు" గా నమోదు చేయబడిన న్యాయవాదులు మాత్రమే వ్యవహరించడానికి అర్హులని, ఎందుకంటే ఉత్తర్వులోని 17 వ నిబంధన ఈ క్రింది విధంగా పేర్కొంది:

17. ప్రొసీడింగ్ ఆఫ్ అప్పగింతలో ఏ పక్షమైనా నిర్ణీత ఫారంలో అమలు చేసిన వాకలత్నామాతో పాటు ప్రొసీడింగ్ ఆఫ్ అప్పగింతలో ఏ పక్షం తరఫుననైనా వ్యవహరించడానికి, వాదించడానికి న్యాయవాదికి హక్కు ఉంటుంది.

కోర్టులో ఒక పక్షం తరఫున హాజరు కావడానికి లేదా వ్యవహరించడానికి అడ్వకేట్ ఆన్ రికార్డ్స్ తప్ప మరే న్యాయవాదికి హక్కు లేదు.

తన కేసును వ్యక్తిగతంగా వాదించి, సమర్థత మరియు సంయమనంతో ఉత్పన్నమయ్యే అంశాలను సమర్పించిన పిటిషనర్ కోరిన వాదన ఏమిటంటే ,ఖండం న్యాయవాదుల చట్టంలోని 58(3) ప్రకారం..

58. (3) ఈ చట్టంలో ఏపైనా ఉన్నప్పటికీ, 1961 డిసెంబర్ 1వ తేదీకి ముందు, ఇండియన్ బార్ కౌన్సిల్స్ యాక్ట్, 1926 ప్రకారం ఏదైనా హైకోర్టు జాబితాలో న్యాయవాదిగా ఉన్న లేదా ఈ చట్టం కింద న్యాయవాదిగా నమోదు చేసుకున్న ప్రతి వ్యక్తి, చాప్టర్ 4 అమల్లోకి వచ్చే వరకు సుప్రీంకోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కును కలిగి ఉంటారు. ఈ విషయంలో సుప్రీంకోర్టు చేసిన నిబంధనలకు లోబడి..

ఆమె ఈ న్యాయస్థానంలో "ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కు" కలిగి ఉంది, మరియు "ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కు" కేవలం వాదించే హక్కును మాత్రమే కాకుండా, వ్యవహరించే హక్కును కూడా కలిగి ఉంటుందని ఆమె పేర్కొంది. ఇప్పటి వరకు ఆమె చెప్పింది కరెక్టే. ఈ కోర్టు చట్టబద్ధంగా చేయగలిగే నిబంధనల పరిధి మరియు కంటెంట్ కు సంబంధించి ఆమె తదుపరి సమర్పణ. నిస్సందేహంగా, పిటిషనర్ వాదించినట్లుగా, ఇప్పుడు చేసిన నిబంధనలు - ఆర్డర్ 4 రూల్స్ 16 మరియు 17 - చెల్లుబాటు కాకపోతే, పిటిషనర్ ఇప్పుడు తనకు అర్హత ఉన్న విధంగా వాదించడానికి మాత్రమే కాకుండా, రూల్ 16 యొక్క ఆవశ్యకతను పాటించకపోతే రూల్ 17 ద్వారా నిరోధించబడే చర్య తీసుకోవడానికి కూడా అర్హత కలిగి ఉంటుంది.

అప్పుడు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ప్రశ్న ఏమిటంటే నిబంధనలు చెల్లుబాటు అవుతాయా అనేది. ఇది సరైన నిర్మాణంపై ఆధారపడి ఉంటుంది ఆర్టికల్ 145(1)(ఎ) ద్వారా ఈ నియమాన్ని రూపొందించారు.

145. (1) పార్లమెంటు చేసిన ఏదైనా చట్టం యొక్క నిబంధనలకు లోబడి, రాష్ట్రపతి ఆమోదంతో, సుప్రీంకోర్టు కాలానుగుణంగా, సాధారణంగా కోర్టు యొక్క ఆచరణ మరియు ప్రక్రియను నియంత్రించడానికి నియమాలను రూపొందించవచ్చు-

(ఎ) కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తులకు సంబంధించిన నియమాలు;

ఈ అధికరణకు సంబంధించి రెండు విషయాలపై దృష్టి సారించవచ్చు. ఆర్టికల్ యొక్క ప్రారంభ పదాల ద్వారా ఈ కోర్టు చేసిన నియమాలు పార్లమెంటు చేసిన ఏదైనా చట్టం యొక్క నిబంధనకు లోబడి ఉంటాయి, తద్వారా పార్లమెంటు చేసిన చట్టంలో నియమాన్ని రూపొందించే హక్కు పరిమితం చేయబడిన లేదా నిబంధనలకు విరుద్ధమైన నిబంధనలను కలిగి ఉన్న ఏదైనా నిబంధన ఉంటే, పార్లమెంటు చేసిన చట్టం విజయం సాధిస్తుందనేది వివాదానికి అతీతం. పిటిషనర్ వాదన ప్రకారం.. ఖండం ఇంతకు ముందు ఉదహరించిన 58(3) పార్లమెంటు చేసిన చట్టం, పిటిషనర్ స్థానంలో ఉన్న వ్యక్తులకు "హక్కు ప్రకారం ఆచరించడానికి" ఇచ్చిన సంపూర్ణ హక్కును ఈ కోర్టు చేసిన నియమాల ద్వారా నియంత్రించలేము. ఈ విషయంలో అశ్విని కుమార్ ఘోష్, ఎ.ఎన్.ఆర్.వి.అరబిందా బోస్,మరో (1953) ఎస్.సి.ఆర్.1) కేసులో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై మా దృష్టిని ఆకర్షించారు. ఇక్కడ ఈ న్యాయస్థానం 'ఆచరణ హక్కు' అనే పదానికి అర్థం ఏమిటో వివరించింది. సుప్రీంకోర్టు న్యాయవాదుల (హైకోర్టులో ప్రాక్టీస్) చట్టం, 1951లో ఈ పదాలు ఉన్నాయి. ఖండం 2 " సుప్రీంకోర్టు యొక్క ప్రతి న్యాయవాది తాను ఆ హైకోర్టు న్యాయవాది

అయినా కాకపోయినా ఏ హైకోర్టులోనైనా ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కును కలిగి ఉంటాడు" అంటే అటువంటి న్యాయవాదికి వాదించడానికి మాత్రమే కాదు, వ్యవహరించడానికి కూడా అర్హత ఉంది, మరియు కలకత్తా మరియు బొంబాయి హైకోర్టులు అసలు వైపులా వ్యవహరించే హక్కును పరిమితం చేస్తూ చేసిన ఏ నియమం ఉన్నప్పటికీ ఈ చట్టం అమలులో ఉంది. ఆ కోర్టులు.. ఏదేమైనా, ఈ నిర్ణయం ఈ విషయాన్ని చాలా దూరం తీసుకెళ్లలేదు, ఎందుకంటే ఇది 1951 చట్టం ద్వారా ప్రసాదించిన "హక్కు ప్రకారం ఆచరించే హక్కు" మరియు బార్ కౌన్సిల్స్ చట్టం1926 లో ఉన్న ఆ కోర్టు యొక్క అసలు వైపున "పనిచేసే హక్కును" పరిమితం చేయడానికి బొంబాయి మరియు కలకత్తా హైకోర్టుల నియమనిర్మాణ అధికారానికి సంబంధించి పొదుపు మధ్య అసమానతపై ఆధారపడి ఉంది. తరువాతి చట్టం ద్వారా ఆ పొదుపును పరోక్షంగా రద్దు చేసిన కేసు అని ఈ కోర్టు అభిప్రాయపడింది.

ఏదేమైనా, పిటిషనర్ ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, 'ఆచరణ హక్కు' అనే పదం దాని సాధారణ అర్థంలో, కేవలం వాదించే హక్కు మాత్రమే కాదు, వ్యవహరించే హక్కును కూడా తీసుకుంటుందని, అందుకే పనిచేసే హక్కును పరిమితం చేస్తూ సుప్రీంకోర్టు ఎటువంటి నిబంధనలు రూపొందించలేదని మేము చెప్పాము. పిటిషనర్ కు నిస్సందేహంగా వాదించడానికి మరియు చర్య తీసుకోవడానికి హక్కు ఉంటుంది.

కానీ మేము ఇప్పటికే ఈ క్రింది వాటిని ఎత్తి చూపాముఖండం ఈ చట్టంలోని 58(3) ప్రకారం బార్ కౌన్సిళ్ల చట్టం కింద నమోదైన న్యాయవాదులకు సుప్రీంకోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కు ఈ కోర్టు చేసిన నిబంధనలకు లోబడి ఉంటుంది. ఈ స్థితిని బలపరచడానికి ఒక పొదుపు చట్టం చేయబడింది ఖండం 52వ అధికరణ ప్రకారం ఈ కోర్టుకు నిబంధనలను రూపొందించే అధికారాలను ప్రత్యేకంగా ఆదా చేస్తుంది.ఆర్టికల్ 145.సెక్షన్ 52చదవండి :-

52. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 145ప్రకారం నిబంధనలు రూపొందించే సుప్రీంకోర్టు అధికారాన్ని ఈ చట్టంలోని ఏదీ ప్రభావితం చేయదని భావించరాదు.

(ఎ) ఒక సీనియర్ న్యాయవాది ఆ కోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అర్హత ఉన్న షరతులను నిర్దేశించడం;

(బి) ఆ దిశగా పనిచేయడానికి అర్హులైన వ్యక్తులను నిర్ణయించడం."

దీనిలో పునరావృతమయ్యే పొదుపు దృష్ట్యాఖండం 52. ఒక నిర్దిష్ట తరగతి న్యాయవాదులకు పనిచేసే హక్కును పరిమితం చేసే నియమం పార్లమెంటు చేసిన చట్టానికి విరుద్ధం అనే ప్రశ్నే లేదు. నిబంధనలను రూపొందించడానికి ఈ న్యాయస్థానానికి అధికారం ఇవ్వడానికి ఆర్టికల్ 145(1)(ఎ) సరిపోతుందా అనేది మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ప్రశ్న.

ఈ అధికరణం (ఎ) నుండి (1) వరకు ఉన్న అంశాల కింద రూపొందించవలసిన నియమాలన్నీ కోర్టు యొక్క ఆచరణ మరియు ప్రక్రియను క్రమబద్ధీకరించడానికి రూపొందించబడాలని ఆమె కోరారు, ఇది రూల్ మేకింగ్ అధికారాన్ని కోర్టుకు అప్పగించిన అంతర్లీన ఉద్దేశ్యాన్ని సూచిస్తుంది. రెండవది హెడ్ (ఎ) - ఉప అధికరణ (1)లో "కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తులకు సంబంధించిన నియమాలు" అని చదివితే, "కోర్టు యొక్క అభ్యాసం మరియు ప్రక్రియ" అనే ప్రారంభ పదాల నేపథ్యం నుండి పూర్తిగా మినహాయించి, ఈ నియమాన్ని రూపొందించే అధికారం చట్టం ప్రకారం ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అర్హత ఉన్న వ్యక్తుల ప్రవర్తనను నియంత్రించడానికి మాత్రమే పరిమితం చేయబడింది.

'కోర్టు ఆచరణ, విధానం' అంటే ఏమిటో అనేక తీర్పులు చెప్పినప్పటికీ, వాటిని ప్రస్తావించడం ఉపయోగకరమైనది లేదా అవసరమని మేము భావించడం లేదు. ఈ నియమాన్ని రూపొందించే మొత్తం అధికారం "కోర్టు యొక్క ఆచరణ మరియు ప్రక్రియను నియంత్రించడం" అనే పదాలపై మాత్రమే ఆధారపడి ఉంటే అవి సముచితమైనవి మరియు తీవ్రమైన పరిశీలన అవసరం కావచ్చు, కాని ఈ అధికరణ ప్రత్యేకంగా "కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తులకు సంబంధించి" నిబంధనలను రూపొందించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. "కోర్టు యొక్క ఆచరణ మరియు ప్రక్రియను నియంత్రించడానికి" నియమాలను రూపొందించే అధికారంలో భాగంగా కాకుండా, ఒక స్వతంత్ర పాలనా అధిపతిగా అంశాన్ని (ఎ) చదవడానికి మేము మొగ్గు చూపుతున్నాము. (ఎ) నుండి (i) వరకు అంశాల గణనకు ముందు ఉన్న 'సహా' అనే పదం, అలాగే అంశం (ఎ) యొక్క వస్తువు, దానిని స్వతంత్ర అధికార అధిపతిగా ముద్ర వేస్తుంది.

కాబట్టి, "ఆచరణ మరియు ప్రక్రియ యొక్క క్రమబద్ధీకరణ" యొక్క కంటెంట్ ఏమిటో మేము చర్చించాలని ప్రతిపాదించడం లేదు, కానీ "కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తులకు సంబంధించిన నియమాలు" అనే పదాల అర్థాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటాము, ఎందుకంటే ఈ అధికారం పరిధిలో ఉన్న నిబంధనలను సమర్థించగలిగితే వాటి చెల్లుబాటును అభిశంసన చేయలేము. ఇప్పుడు ఐటమ్ (ఎ)లోని ఈ పదాలకు సంబంధించి పిటిషనర్ సమర్పించిన వాదన రెండు విధాలుగా ఉంది: మొదటిది, ఆమె ఈ పదాలను షెడ్యూల్ 7లోని యూనియన్ జాబితాలోని 77వ స్థానంతో పోల్చారు, దాని చివరి భాగం ఇలా ఉంది:

సుప్రీంకోర్టులో ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అర్హులైన వ్యక్తులు..

"ఆచరించే వ్యక్తులు" మరియు "ఆచరించడానికి అర్హులైన వ్యక్తులు" అనే రెండు పదాల మధ్య వ్యత్యాసాన్ని ఆధారం చేసుకుని, "కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తులు" అనే పదాలు సంకుచితంగా ఉన్నాయని మరియు ఎంట్రీ 77 కింద పార్లమెంటు చేసిన చట్టం ప్రకారం ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కును పొందిన వ్యక్తులు ఆ హక్కును ఎలా ఉపయోగించవచ్చో నిర్ణయించడానికి మాత్రమే నిబంధనలను రూపొందించే అధికారాన్ని ఈ కోర్టుకు ఇచ్చింది. ఈ విషయంలో ఆమె 'అభ్యాసానికి అర్హుడు కావడం' మధ్య వ్యత్యాసాన్ని చూపింది, దీనిలో అభ్యాసానికి అర్హత పొందడానికి ముందు ఒక వ్యక్తి కలిగి ఉండవలసిన అర్హతలను నిర్ణయించడం లేదా నిర్దేశించడం, ఇది ప్రవేశం 77 యొక్క అంశం, మరియు పార్లమెంటరీ చట్టం ద్వారా అభ్యాస హక్కు పొందిన తరువాత రెండవ దశ అయిన "కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తి" అనే నిబంధనను ఆమె కోరారు. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ఆర్టికల్ 145 (1) (ఎ) కింద చేసిన ఒక నియమం ప్రకారం , ఈ న్యాయస్థానం ఒక వ్యక్తిని ప్రాక్టీస్ చేయడానికి లేదా ప్రాక్టీస్ చేసే హక్కుకు సంబంధించిన అర్హతలను విధించడానికి అర్హతను విధించజాలదు - ఇవి పూర్తిగా ఎంట్రీ 77 లోపు విషయాలు మరియు అందువల్ల పార్లమెంటరీ చట్టానికి మాత్రమే సంబంధించినవి.

ఈ వాదనను అంగీకరించలేకపోతున్నాం. "కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అర్హులైన వ్యక్తులు" అనే పదాల కంటే "కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తులు" అనే పదాలు సంకుచితమైనవని మేము అంగీకరించము. ఉదాహరణకు, ఈ న్యాయస్థానం ముందు ప్రాక్టీస్ చేయడానికి ఏ వ్యక్తినైనా అనుమతించేలా పార్లమెంటు చేసిన చట్టం ఏదీ లేనట్లయితే, దరఖాస్తుదారుడు సూచించిన నిర్మాణం అంటే ఈ న్యాయస్థానంలో ప్రాక్టీస్ చేయడానికి వ్యక్తులకు అర్హతలను నిర్దేశించే నియమాన్ని ఈ కోర్టు రూపొందించలేదని అర్థం అని అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ తన వాదనలో బాగా సమర్థించారు. దీనికి సంబంధించి ఆర్టికల్ 145(1)(ఎ)లో ఉపయోగించిన పదాలను భారత ప్రభుత్వ చట్టం 1935లోని సెక్షన్ 214(1) నుంచి గణనీయంగా తీసుకోవడం గమనార్హం. ఆ విభాగం నడిచింది, భౌతిక పదాలను ఉదహరించడానికి:

"ఫెడరల్ కోర్టు ఎప్పటికప్పుడు, గవర్నర్-జనరల్ యొక్క అనుమతితో, కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తులకు సంబంధించిన నియమాలతో సహా సాధారణంగా కోర్టు యొక్క అభ్యాసం మరియు ప్రక్రియను నియంత్రించడానికి కోర్టు నియమాలను రూపొందించవచ్చు.

భారత ప్రభుత్వ చట్టం, 1935 దాని శాసన జాబితాలలో జాబితా 1 యొక్క ఎంట్రీ 77 లో (జాబితా 1 యొక్క ఎంట్రీ 53 ద్వారా) ఉన్న విధంగా ఒక నిబంధన లేదు. ఫెడరల్ కోర్టు ఏర్పడిన వెంటనే నిబంధనలను రూపొందించింది మరియు ఆ నిబంధనల యొక్క ఆర్డర్ IV ప్రకారం ఫెడరల్ కోర్టు న్యాయవాదులుగా నమోదు చేయడానికి అర్హతలను నిర్దేశించింది. హైకోర్టులో 5 సంవత్సరాల కాలపరిమితితో, కొన్ని షరతులను సంతృప్తి పరిచిన న్యాయవాదులను న్యాయవాదులుగా నమోదు చేసుకోవడానికి అర్హులు కాగా, సీనియర్ న్యాయవాదులుగా నమోదు చేసుకోవడానికి హైకోర్టు బార్ కు చెందిన న్యాయవాదిగా 10 సంవత్సరాల కాలపరిమితిని నిర్దేశించారు. "కోర్టు ముందు ప్రాక్టీస్ చేసే వ్యక్తుల గురించి" అనే పదాలు అప్పుడు ఒక సమగ్ర అర్థంలో ఉపయోగించబడ్డాయి, తద్వారా కేవలం అభ్యాస పద్ధతి గురించి మాత్రమే కాకుండా ఆచరించే హక్కు లేదా ఆచరించే హక్కు గురించి కూడా ఒక నియమాన్ని చేర్చడానికి మాత్రమే మేము దీనిని ఎత్తి చూపుతున్నాము. ఆర్టికల్ 145(1)(ఎ)లో పునరావృతం అయిన ఆ పదాలు ఇప్పటికీ అదే కంటెంట్ కలిగి ఉన్నాయి. నిర్మాణంలో ఎటువంటి అవకతవకలు లేవని, ఈ కోర్టు తన నిబంధనల ద్వారా వ్యక్తులకు తన ముందు ప్రాక్టీస్ చేయడానికి అర్హతలను నిర్దేశించే నిబంధనను కల్పించగలదని, పార్లమెంటు కూడా అలాగే చేయగలదని మనం జోడించాలి. పార్లమెంటు శాసనాధికారానికి, ఈ కోర్టు యొక్క నియమనిర్మాణ అధికారానికి మధ్య సంఘర్షణ ప్రసక్తే లేదు, ఎందుకంటే ఆర్టికల్ 145 యొక్క ప్రారంభ మాటల కారణంగా, ఈ న్యాయస్థానం చేసే ఏ నియమమైనా ఆచరణ హక్కు అంశంపై పార్లమెంటు చేసిన చట్టాలకు లోబడి మాత్రమే

పనిచేస్తుంది. కాబట్టి ఆర్టికల్ 145(1)(ఎ)లోని నిబంధనల ప్రకారం 16, 17 నిబంధనలు చెల్లుబాటు అవుతాయని, నియమనిర్మాణ అధికారానికి లోబడి ఉంటాయని మా అభిప్రాయం.

విద్వాంసుడైన అదనపు-సొలిసిటర్ కోర్టు యొక్క అంతర్లీన అధికారాల కింద ఈ నియమాన్ని సమర్థించవచ్చని మరియు ఈ ప్రయోజనం కోసం ఈ కోర్టు యొక్క నిర్ణయంపై ఆధారపడి ఉందని మరో వాదన చేశాడు: సంత్ రామ్ ఈ కోర్టు యొక్క అంతర్లీన అధికారాలను ప్రస్తావించారు. ఆర్టికల్ 145(1)(ఎ) నిర్మాణం గురించి మనం తీసుకునే అభిప్రాయం ప్రకారం, ఈ విధమైన నియమాన్ని రూపొందించడానికి ఈ కోర్టు యొక్క అంతర్లీన అధికారాలపై మన నిర్ణయాన్ని ఉంచాల్సిన అవసరం లేదని మేము భావిస్తున్నాము.

అందువల్ల ఈ పిటిషన్ విఫలమై తిరస్కరణకు గురైంది.

పిటిషన్ కొట్టివేత..